

Tézisek

Kutatásom fókuszában a nők művésszé válásának, alkotótevékenységének és a művészeti kánonban elfoglalt helyének vizsgálata áll.

Kutatásom eredményét értekezésemben a következő öt csoportba rendezve adom közre.

- 1) Az apácaművészek
- 2) A kurtizán alkotónők
- 3) A családi hagyományok alapján művésszé vált alkotó nők
- 4) Az elismert udvari festőnők
- 5) Az intézményes művészeti oktatásban részt vett képzőművész nők

Absztrakt

Az értekezés a művészet női úttörőinek munkásságát tárgyalja. A nők művésszé válásának körülményeire fókuszálva rendszerezi az általam feltérképezett lehetőségek individuális és társadalmi összefüggéseit.

Az értekezés olvasója betekintést nyer az első nagy reneszánsz festőnők munkásságába, például a bátor és haladó szellemű apácák művészetébe, akik közül néhányan a kor nagyvárosi kolostoraiban festőműhelyek vezetői is voltak. A kurtizán művésznők világába, akik alkotásaik és szexuális szolgáltatásaik révén fontos szerepet töltöttek be koruk kulturális közegében. A művészcsaládból származó festőnők alkotói kibontakozásába, akik felmenőik műtermében asszisztensként ismerkedhettek a művészet szellemi és technikai eszköztárával. Az elismert udvari festőnők pályafutásának körülményeibe, akik társadalmi és gazdasági sikereket is elérhettek, valamint a művészeti akadémiák oktatásában részt vett nők életművének és életkörülményeinek alakulásába, akikről azt gondolhatjuk, hogy képzettségük alapján alanyi jogon vehetnek részt a művészeti közéletben.

Szándékom egyfelől az, hogy felkeltsem az érdeklődést a figyelmen kívül hagyott művésznők tevékenysége iránt, másfelől az, hogy a szakirodalom által feltárt tények alapján az alkotó nők helyzetének alakulását, valamint a nők kulturális örökségének értékeit a kortárs művészet kontextusába és az aktuális diskurzus keretébe helyezzem.